

УДК 364-43:349.2(497.11)(061.2.1/9)

Информативни број
doi: 10.5937/socpreg52-17564

Српско социолошко друштво
Краљице Наталије 45, 11000 Београд
Тел: 011.2637.834; Моб: 069.3227.240
Матични број: 07058748; ПИБ: 102855423
Web: www.ssd.org.rs; e-mail: ssd.beograd@gmail.com
Рачун: 205-65241-14, Комерцијална банка

СРПСКО СОЦИОЛОШКО ДРУШТВО

Бр. 2
18.01.2018 год.
БЕОГРАД

**МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ,
БОРАЧКА И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА,
Београд, Немањина 22-26**

Министру, господину Зорану Ђорђевићу

**ЗАХТЕВ ЗА УСКЛАЂИВАЊЕ ПРОПИСА КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА БЛИЖЕ
УРЕЂИВАЊЕ УСЛОВА ЗА ОБАВЉАЊЕ СТРУЧНИХ ПОСЛОВА У УСТАНОВАМА
СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ И ЛИЦЕНЦИРАЊЕ СА ВАЖЕЋИМ ЗАКОНОМ О
СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ**

Уважени господине Министре,

Председништву *Српског социолошког друштва*, обратила се група социолога који су, након дипломирања на Основним академским студијама социологије, стекли диплому на Студијском програму мастер социјални рад, који се изводи у склопу Департмана Филозофског факултета у Нишу. Према њиховој тврдњи социолози са мастер дипломом у области социјалног рада онемогућени су да полажу испит за лиценцу за рад у социјалној заштити, коју издаје Комора социјалне заштите.

Испитивањем примедби на поступак лиценцирања утврђено је да Комора социјалне заштите издаје лиценцу за обављање стручних послова у установама социјалне заштите (након положеног испита), стручним радницима, према одредбама *Правилника о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити* („Службени гласник РС“ 42/2013). Овај акт предвиђа да се лиценца издаје „за обављање: 1) основних стручних послова социјалне заштите; 2) специјализованих стручних послова социјалне заштите; 3) супервизијских послова; 4) правних послова у социјалној заштити.“ При чему се лиценца издаје стручном раднику који има завршене основне струковне, основне академске студије и студије другог степена из: социјалног рада, психологије, педагогије, андрагогије, дефектологије или специјалне педагогије; или правних наука, у зависности од врсте стручних послова у социјалној заштити.

Наведеним одредбама *Правилника о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити* непосредно се крши члан 136. *Закона о социјалној заштити* („Службени гласник РС“ 24/2011), у коме се наводи да стручни радници у установама социјалне заштите, поред социјалних радника, психолога, педагога, андрагога,

специјалног педагога и правника могу бити и социолози, при чему су, према чл. 142 истог Закона "дужни да положе и испит за лиценцу". Тако, *Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити*, као правни акт ниже опшности непосредно доводи у питање важење општије регулативе - *Закона о социјалној заштити* јер искључује социологе, (чак и оне који су завршили Мастер студије социјалног рада) као потенцијалне стручне раднике у области социјалне заштите.

Дакле, овај Правилник, формално и садржински посматрано, није усклађен са *Законом о социјалној заштити*, с обзиром на чињеницу да не препознаје компетенције социолога за обављање стручних послова у установама социјалне заштите, што у крајњем исходује дискриминацијом дипломираних социолога на тржишту рада у односу на сличне стручњаке истог нивоа образовања. *Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити* није усклађен ни са *Правилником о стручним пословима у социјалној заштити* („Службени гласник РС“ 1/2012) који социологе наводи као потенцијалне стручне раднике на пословима планирања и развоја (члан 13 и 14). Једном речју ови послови потпуно нестају са списка стручних послова за које се издаје лиценца, иако се у чл. 2. *Правилника о лиценцирању стручних радника* тврди: „Одредбе овог правилника односе се на стручне раднике одређене законом којим је уређена социјална заштита и *правилником којим су уређени стручни послови у социјалној заштити*, ангазоване у установама социјалне заштите и код других пружалаца услуга социјалне заштите“.

Подсетимо, *Правилником о стручним пословима у социјалној заштити*, је дефинисано да се социолози могу запошљавати на пословима планирања и развоја, који су из неког разлога у *Правилнику о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити* изостављени са пописа стручних послова за које се могу издавати лиценце. Социолозима је додатно нанета неправда тиме што послове планирања и развоја могу обављати и стручни радници свих побројаних профила подобних за обављање основних и других послова у социјалној заштити (*Правилник о стручним пословима у социјалној заштити*, члан 14).

Социолози (чак ни они са Мастером из социјалног рада) према *Правилнику о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити* не могу стицати лиценце за рад у области социјалне заштите, иако је таква могућност допуштена другим друштвено-хуманистичким профилима и то без мастера из социјалног рада), што је последица чињенице да овај акт не препознаје социологе као стручне раднике нити у основним нити у специјализованим стручним пословима социјалне заштите, не препознајући чак ни послове планирања и развоја (упркос јасној одредби ЗСЗ и додатној конкретизацији Закона у *Правилнику о стручним пословима у социјалној заштити*).

Примећујемо да *Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити* уопште не узима у обзир компетенције које студенти различитих студијских програма стичу на основним и мастер образовањима. Наиме, када се сагледају компетенције које кроз основно и мастер образовање које стичу нпр. социјални радници, психолози, педагози, андрагози и социолози, сасвим је јасно да знања и вештине које стичу чак и студенти Основних студија социологије јесу одговарајући за рад на одређеним пословима у области социјалне заштите. То посебно важи за социологе који су успешно окончали Мастер студије социјалног рада, а које уписују захваљујући полагању диференцијалних испита из предмета из области социјалног рада. Другим речима, поред неусклађености са другим прописима који регулишу ову област, *Правилник о лиценцирању стручних радника у социјалној заштити* потпуно занемарује везу између система образовања и расположивих послова у области социјалне заштите, чинећи непоправљиву штету социолозима, не само не ценећи

социолошку експертизу у домену послова планирања и развоја, него и не уважавајући њихово додатно усавршавање у области социјалног рада на акредитованим студијским програмима.

Јасно је да без лиценце социолози не могу радити на стручним пословима у установама социјалне заштите, без обзира на стечене компетенције на основним студијама, као и оне стечене у даљем стручном усавршавању, стога молимо да следећи наведене аргументе реагујете и поправите штету која се наноси социолошкој професији.

Председништво Српског социолошког друштва препоручује да а) ускладите законска и подзаконска акта која регулишу област стручних послова у социјалној заштити, превасходно у делу који се односи на регулисање статуса социолога као стручних радника у установама социјалне заштите. Усклађивање подразумева, између осталог, и могућност да послови планирања и развоја у социјалној заштити буду уврштени у послове за које се издаје лиценца; б) проширите обим стручних послова (најпре општих стратешко развојних, примењено истраживачких и супервизијских стручних послова) које у установама социјалне заштите могу обављати социолози, а у складу са компетенцијама које се стичу на студијским програмима социологије, што треба да буде регулисано *Правилником о стручним пословима у установама социјалне заштите*; в) ускладите подзаконска акта са реалном сликом о компетенцијама образовних профила, уважавајући разноврсност вештина и знања које се стичу комбинацијама основних и мастер студија различитих друштвено-хуманистичких наука – у овом случају потребно је посебну пажњу обратити на компетенције дипломираних студената социологије који су се на мастер нивоу школовали у области социјалног рада.

С поштовањем,

У Београду, 18.01.2018. године

ПРЕДСЕДНИШТВО
СРПСКОГ СОЦИОЛОШКОГ ДРУШТВА

Serbian Sociological Association¹
Kraljice Natalije 45, 11000 Belgrade
Tel: 011.2637.834; Mob: 069.3227.240
Registration number: 07058748; PIN: 102855423
Web: www.ssd.org.rs; e-mail: ssd.beograd@gmail.com
Account: 205-65241-14, Komercijalna banka

Ministry for Work, Employment, Veterans and Social Affairs,
Belgrade, Nemanjina 22-26

To:
The Minister, Mr. Zoran Đorđević

**REQUEST FOR HARMONISATION OF REGULATION RELATED
TO CLOSER REGULATION OF CONDITIONS FOR CONDUCTING
PROFESSIONAL JOBS IN INSTITUTIONS FOR SOCIAL
PROTECTION AND LICENSING WITH THE CURRENT LAW ON
SOCIAL PROTECTION**

Dear Sir,

A group of sociologists who after earning BA diplomas have finished MA program for social work, issued by a Department of Faculty of philosophy in Niš, have contacted the Presidency of the Serbian Sociological Association. They claim that sociologists with an MA diploma in social work are not allowed to take an exam for a licence for work in social protection, issued by the Chamber of Social Protection.

Upon examination of the complaint on the process of licensing it has been confirmed that the Chamber of Social Protection issues the licence for performing work in institutions of social protection (after passing the exam), to professional workers, in accordance to regulations in the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* (Službeni glasnik RS 42/2013). This document prescribes that the licence is issued for conducting: 1) basic professional jobs in social protection; 2) specialised professional jobs in social protection; 3) supervisory jobs; 4) legal jobs in social protection. The licence is issued to the professional with completed basic professional studies, BA studies, and MA studies in: social work, psychology, pedagogy, andragogy, defectology or special pedagogy; or legal sciences, depending on the particular job in social protection.

The mentioned provisions of the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* are in direct violation of the paragraph 136 of the *Law on social protection* (Službeni glasnik RS 24/2011), which stipulates that professional workers in institutions of social protection, besides social workers, psychologists, pedagogues, andragogues, special pedagogues and lawyers can also be sociologists, while, according to the paragraph 142

---

¹ *Translation In Extenso*

of the same law “they are required to pass the licence exam”. Henceforth, the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection*, as a sub-legal document is in direct contradiction with the supreme *Law on social protection*, since it excludes sociologists (including those with MA diplomas in social work) as potential professional workers in the area of social protection.

Therefore, this Bylaw, in its form and substance, is not harmonised with the *Law on social protection*, given that it does not recognise competences of sociologists for performing professional works in institutions of social protection, a situation that ultimately leads to discrimination of sociologists in the labour market in relation to similar professionals of the same level of education. The *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* is not harmonized with the *Bylaw on professional jobs in social protection* (Službeni glasnik RS 1/2012) either, which lists sociologists as potential professional workers in planning and development positions (section 13 and 14). In a word, these jobs completely disappear from the list of professional jobs which require the licence, although the paragraph 2 of the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* claims: “The provisions of this bylaw apply to the professional workers defined by the law that regulates social protection and the *bylaw which regulates professional jobs in social protection*, engaged in institutions of social protection and other providers of social protection services”.

To mention again, the *Bylaw on professional jobs in social protection* defines that sociologists can be employed in planning and development, positions that are for some reason in the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* left out of the list of positions for which licences can be issued. Sociologists are additionally disadvantaged because planning and development jobs can be done professional workers of all listed profiles that can perform basic and other jobs in social protection (*Regulation on professional jobs in social protection*, paragraph 14).

Sociologists (even those with an MA degree in social work), according to the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* are not allowed to obtain licences in the area of social protection although such option is available to other social-humanistic profiles even without MA in social work – being a result of the fact that this bylaw does not recognise sociologists as professional workers neither in basic nor in specialised professional jobs of social protection, with even jobs in planning and development not being recognised (despite a clear regulation in the *Law on social protection* and further definition of the Law in the *Bylaw on professional jobs in social protection*).

We can observe that the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* does not take into consideration competences that students of different study programs acquire at BA and MA studies. When we look at the competences that for example social workers, psychologists, pedagogues, andragogues and sociologists acquire through BA and MA studies it is more than obvious that students of sociology gain required knowledge and skills even at the BA level. And this is even more the case for students with finished MA studies in social protection, for which taking and passing a differential entry exam covering subjects in social work is compulsory. In other words, in addition to not being harmonised with other regulations the *Bylaw on licencing of professional workers in social protection* completely neglects the connection between the system of education and available jobs in

the area of social protection, resulting in irreparable damage to sociologists, not only by devaluating sociological expertise in the area of planning and development, but also by not recognising their additional professional development in the area of social work at the accredited study programs.

It is obvious that without the license sociologists cannot work at professional positions in the institutions of social protection, regardless of the acquired competences through BA studies, as well as those acquired through further studies. Therefore, we ask you to, following the above listed arguments, react and repair the damage inflicted upon the sociological profession.

The presidency of the Serbian Sociological Association recommends that: a) You harmonise legal and sub-legal documents regulating the area of professional jobs in social protection, primarily in the part related to regulating the status of sociologists as professional workers in the institutions of social protection. Harmonisation assumes among others a possibility that the jobs of planning and development in social care are included among the jobs for which the license is issued; b) extend the list of professional jobs (first those general strategic development, applied and research and supervisory professional jobs) which sociologists can perform in institutions of social protection, in accordance with competences acquired through sociology studies, which needs to be regulated by the *Bylaw on professional jobs in social protection institutions*; c) harmonise sub-legal regulation with the real-life situation regarding the competences of educational profiles, taking into account a variety of skills and knowledge acquired by combining BA and MA studies at different social and humanistic sciences – and here particular attention should be paid to competences of sociologists with completed MA studies in the area of social work.

Respectfully Yours,

In Belgrade, 18/01/2018

The presidency of the Serbian Sociological Association